

ÁCS JÓZSEF**EGY ALATTVALÓ MERENGÉSE**

Csillámlik minden valaha volt szép,
elérhetelen, távol, hideg földön él a császár.

Bűnös szolgák, sárból a házunk,
törvényeinket észrevétlen elfeledtük,
s herdálunk csupán, míg ránk hagyott kincseid
maradékát is végleg elvesztegetjük,
már csak röhög rajtad,
összeviszza guruló, robajló,
süket kődarabok,
össze-összekoccanunk, halálosan.

Nincs már odaát a nagyteremben zene.
Most se jössz közénk.
Pedig egyetlen lehelleted megmentene.

Ima:

Ami maradt, ne nevezd meg.
Ezer neve lüktet benned. Ezer
név, de mind hamis. Még az az
egy: még az is.

S mert a szavak kivakarva,
nincs mit hirdetned se rajta.
Bár az új hit kelendő lenne,
csak a szemét gyúlne benne.

Világol-kialszik ezernyi alakban? Csak
tűnő fényed tükröződik abban. Ha érte
harcolsz, mindenképp vétesz: csak
magadnál gyengébbet védhetsz.